

Ebben a valóságban az autizmust fogyatékoságként kezelik.

Ha felütjük az Amerikai Pszichiátriai Társaság által kiadott kézikönyvet (DSM IV:-CODES), számos dolgot sorol fel, amiben az autisták korlátozottak, pl. minőségi eltérés a társas kapcsolatokban, a kommunikációban, és korlátozott, ismétlődő, leegyszerűsített viselkedési minták.

Mi van, ha az autizmus egy teljesen más működési forma, ami túlmutat a gondolatok, érzések, érzelmek polaritásán? Mi van, ha tanulhatunk az autista működési formákból?

Klinikai pszichológusként autista gyermekekkel és felnőttekkel dolgozom, és ez feje tetejére állított bennem mindent, amit az iskolában tanultam. Az autista emberekkel való találkozás arra sarkallt, hogy mindent tegyek félre, amit megtanultam, és nyíljak meg egy teljesen új világra.

Pszichológusként gyorsan világossá vált számomra, hogy az, hogy az autisták korlátozottak, egyrészt nem állja meg a helyét, másrészt nem ad teret a nagyobb lehetőségek megteremtésének. Arra kértek, legyek én magam a kérdés.

Mi történik itt valójában? Ez valóban egy fogyatékoság?

Mi az, aminek tudatában vagyok itt?

Mire képesek az autisták, ami semmire nem hasonlít, amivel eddig dolgom volt?

Ami mindig is meglepett az az, hogy az autizmus diagnózisa milyen nagymértékben szünetlik a képességek hiányának nézőpontjából. A diagnózis azt írja le, hogy ezen valóság szemszögéből nézve mire képesek, és mire nem képesek az autisták. Úgy írja le az autizmust, mint a kommunikációra való képtelenséget, érzelmek és érzések hiányát, a társadalmi érintkezés nehézségeit. A gondolatok, érzelmek, érzések ennek a valóságnak (világunknak) értékes elemei. Ezeket keresztül határozzák meg magukat az emberek, jelentést kapcsolnak ahhoz, hogy kik ők valójában, és miért teszik azt, amit tesznek.

Mi van, ha ennél sokkal többek vagyunk? Mi van, ha sokkal többet tudunk, mint amit el tudunk gondolni? Mi van, ha sokkal többet érzékelünk, mint érzünk?

Mi van, ha sokkal többek vagyunk, mint az érzelmeink? Mi van, ha sokkal több dolog van, amit befogadhatnánk, mint gondoljuk? Ez az, amire az autizmus tanítani akar?

Minden most van!

Autisztikus azt jelenti, hogy befogad minden információt, információt minden élő és élettelen dologról anélkül, hogy a gondolatok, érzések, vagy érzelmek szűrőjén átengedné. Ez egy nem lineáris módja a működésnek. Minden egyszerre történik és az idő nem létezik! Minden most van! Képzeld el, hogy a természetben vagy, leengeded a falaidat, és megengeded magadnak, hogy mindent befogadj, kategorizálás, tudatos mérlegelés nélkül, mindent. Vedd észre, ez milyen nyugodttá tesz. Vedd észre, milyen könnyen fogsz fel mindent. Ez az autisztikus létezés.

Ha átgondolnád, mi mindent észlelsz, sokkal lassabb lenne.

Az autisztikus szó a görög „autos”-ból ered, ami azt jelenti, „én”. Ezt később „morbid öncsodálatnak” és „visszahúzódásnak” fordították. A kérdés az, mi van, ha az autizmus nem jelent morbid kíváncsiságot önmaga felé, sem visszahúzódást, hanem azt a képességet, hogy mindenben önmagát fogadja be. Ha az autista olyan lény, akinél a gondolatok, érzések és érzelmek által kreált elkülönülés nem értelmezhető. Amit gondolunk, ítélnünk, kiszámítunk, eldöntünk, az hozza létre a különválást attól, ami valójában van, és ami valójában lehetséges. Nem szűrni meg az információt a gondolatok, érzések, érzelmek által, mindennel együtt lenni, és mindent befogadni. Minden az ellenkezője annak, aminek látszik, semmi sem az ellenkezője annak, aminek látszik. Minden az ellenkezője annak, aminek látszik, semmi sem az ellenkezője annak, aminek látszik. És még egyszer!

Minden az ellenkezője annak, aminek látszik, semmi sem az ellenkezője annak, aminek látszik. Ha az agyad kezd kicsit összegabalyodni, miközben ezt olvasod, ne aggódj! Nagyon is helyénvaló! Arra invitállok, hogy fedezz fel egy másik lehetőséget, hogy hozzáférj ahhoz, amit valójában tudsz, ami a logikán túl van! Készen állsz? Szóval mi van, ha az autisztikus létmód egy olyan magasabb szintje a létezésnek, ami együtt létezik mindennel, elkülönülés és visszahúzódás nélkül, anélkül, hogy az értelmünkön és érzelmeinken keresztül boncolgatnánk, analizálnánk?

Mi van, ha a valódi visszavonulás attól, ami van, visszavonulás a világtól éppen az, amikor lefordítjuk azt, ami van érzésekre, érzelmekre, gondolatokra? Te melyiket választanád?

A KÉRDÉS AZ: [Mi készítenet bennünket arra, hogy az autizmust hibaként, fogyatékosként határozzuk meg, amit meg kell változtatnunk?](#)

Ha próbáljuk az autistákat a lineáris modell szerint működésre bírni, egy világban, ahol ok és okozat van, ahol az idő számít, ennek számukra nincs értelme! Ez olyan, mint egy kerek labdát beleszuszakolni egy szögletes dobozba. Sosem fog beleilleni. Ha arra próbálunk rávenni egy autisztikus embert, hogy érezzen, az rendkívül frusztráló neki. Miért? Mert számukra az érzelmeknek nincs értelme. Az érzések nem relevánsak a világukban. A KÉRDÉS AZ: Mi készítet bennünket arra, hogy az autizmust hibaként, fogyatékosként határozzuk meg, amit meg kell változtatnunk?

Az autisztikus emberek nagyon is tisztán kommunikálnak.

Ha az autizmust tanulmányozzuk, megtudjuk, hogy az autisztikus emberek korlátozott módon kommunikálnak. Később kezdenek beszélni, mint a többi gyerek, és hogy a közlésmódjuk leegyszerűsített. Mi van, ha a kommunikáció elsődlegesen nem verbális? Amikor autistákkal dolgoztam, én azt találtam, hogy nagyon is tisztán kommunikálnak. Az, ahogy az információt feldolgozzák, rendkívül gyors, és azt igényli, hogy a körülöttük élők felvegyék a ritmust.

Gondolkodni, érezni, kommunikálni nagyon lassú, ha szavakkal tesszük. Próbáld ki! Mondd, hogy „alma”! Most gondold, hogy „alma”! Melyik volt a gyorsabb? Az azonnali képi megjelenítése a dolgoknak, és egy időben sok dolognak, ez az, ahogy az autisztikus emberek feldolgozzák az információt. Olyan, mintha menne egy film a fejedben, aminek minden kockáját a most-ban mutatnák, egyszerre.

Ha egy autista hall minket beszélni, neki az rendkívül lassú. Ő ezt hallja: „i d e a d n á d a s ó t?” El tudod képzelni, milyen frusztráló egész nap csigalassúsággal beszélő embereket hallgatni, és hogy hogyan vezetnek ezek a dühkitörésekhez? Jelen lenni az autista emberekkel és tudatában lenni, hogy mi is történik a pillanatban, lehetővé teszi, hogy tisztán felfogd, mit is közvetítenek feléd. Úgy, hogy legközelebb, ha egy autistával kommunikálsz, szavak használata helyett küldj mentális képeket arról, amit szeretnél, ha megtennének. Kísérletezz és játssz a kommunikáció, különböző módjaival.

Szóval: **Milyen fantasztikus képességekkel rendelkeznek az autisták? Milyen autisztikus képességed van NEKED, ami, azáltal, hogy elismered az autistákat annak, amik, hozzásegíthet, hogy jobban megélhesd magad?**

Az eredeti cikk angol nyelven: <http://access-consciousness-blog.com/2012/06/autism-disability-meets-ability/> June 24. 2012.

Fordította: Békési Veronika ACCF